॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

अतीकाशान्कंरोत्यवेंशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्के मित्रत्वायं पञ्चभिरपंरिवर्गमष्टाचंत्वारि रशच॥1॥

प्राचीनंव शं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीन्देवा देख्यिणा पितरंः प्रतीचीम्मनुष्यां उदीची श्रम्या यत्प्राचीनंव शं करोति देवलोकमेव तद्यजमान उपावर्तते परि श्रयत्यन्तरहितो हि देवलोको मनुष्यलोका-त्रास्माल्लोकाथ्स्वेतव्यमिवत्यां हुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिल्लों के ऽश्वित वान विति दिख्व्वतीं काशान्करोति [1]

उभयों र्लोकयोरिभिजित्यै केशश्मृश्रु वंपते न्खानि नि कृन्तते मृता वा एषा त्वगंमेध्या यत्केशश्मृश्रु मृतामेव त्वचंममेध्यामंपहत्यं यज्ञियों भूत्वा मेधुमुपैत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकय्यँन्तोऽपस् दींख्यात्पसी प्रावंशयत्रपस् स्नांति साख्यादेव दींख्यात्पसी अवं रुन्द्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते ताम्प्रावंशयन्तीर्थे स्नांति [2] तीर्थमेव संमानानाम् भवत्यपो उश्जात्यन्तरत एव मेध्यो भवति वासंसा दीख्ययित सौम्यं वै ख्योमंन्देवतंया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीख्यंते सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवंम्मे पाहीत्यांह स्वामेव देवतामुपैत्यथो आशिषंमेवैतामा शांस्ते ऽग्नेस्तूंषाधानं बाँयोर्वात पानं म्पितृणान्नी विरोषंधीना म्प्रघातः [3]

आदित्यानाम्प्राचीनतानो विश्वेषान्देवानामोतुर्नख्यंत्राणामती

एतथ्संवदेवत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीख्ययंति सर्वाभिरेवैनं

देवतांभिदींख्यति बहिःप्रांणो वै मंनुष्यंस्तस्याशंनम्प्राणौंऽश्वार्षि सप्रांण एव दींख्यत् आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेध्मपैति घृतं देवानाम्मस्तुं पितृणान्निष्यंक्षम्मनुष्यांणान्तद्वे [4]

पुतथ्मंवदेवत्यं यन्नवंनीत्य्यंन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा एव देवताः प्रीणाति प्रच्युंतो वा एषोंऽस्मान्नोकादगंतो देवलोकय्यौं दींख्यितौंऽन्तरेव नवंनीत्नतस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्केऽनु व्यावृत्त्या इन्द्रों वृत्रमंहन्तस्यं कनीनिका परापतत्तदार्श्वनमभवद्य

चर्खुरेव भातृंव्यस्य वृङ्के दख्यिंणम्पूर्वमाङ्कै [5]

स्व्य हि पूर्वम्मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्कों यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्धे परिमित्माङ्केऽपरिमित् हि मंनुष्यां आञ्चते सतूलयाङ्केऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्यै यदपंतूलयाञ्चीत वर्ज्ञं इव स्याथ्मतूलयाङ्के मित्रत्वायं [6]

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ पोऽ पे भ्यंम्रियत् तासाय्यँ मेध्यं यि यि सदेवमासी त्तदपोदं कामत्ते दर्भा अभवन् यहं भप् श्रीलेः प्वयंति या एव मेध्यां यि ज्ञियाः सदेवा आप्स्ताभिरेवेन म्पवयित् द्वाभ्याम् पवयत्यहोरात्राभ्यामेवेन म्पवयित् विभिः पंवयित् त्रयं इमे लोका एभिरेवेन लोकः पंवयित पश्चिमः [7]

प्वयति पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञा यज्ञायैवैनंम्पवयति षङ्किः पंवयति षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयति सप्तभिः पवयति स्प्त छन्दार्शस् छन्दोभिरेवैनंम्पवयति नवभिः पवयति नव वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनंम्पवयते यत्येकंविश्शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलेयो दश् पद्यां आत्मैकंविश्शो यावांनेव पुरुषस्तमपंरिवर्गम् [8]

प्वयति चित्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनंम्पवयति वाक्पतिंस्त्वा पुनात्वित्यांह वाचैवैनंम्पवयति देवस्त्वां सिवता पुनात्वित्यांह सिवतृप्रंसूत प्वैनंम्पवयति तस्यं ते पिवत्रपते पिवत्रंण यस्मै कम्पुने तच्छंकेयमित्यांहाशिषंमेवैतामा शांस्ते॥ [9]

अग्नये ता वृंधात्वृचा सख्यन्तेनं जुहोति पश्चंदश च॥2॥

यावंन्तो वै देवा यज्ञायापुंनत् त एवाभंवन् य एवं विद्वान् यज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पांदयित मनुष्यलोक एवैनंम्पवियत्वा पूतन्देवलोकम्प्र णंयत्यदींख्यित् एक्याहुत्येत्यांहुः स्रुवेण चतंस्रो जुहोति दीख्यित्त्वायं स्रुचा पंश्रमीम्पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्द्ध आकूँत्यै प्रयुजेऽग्रयें [10]

स्वाहेत्याहाकूँत्या हि पुरुषो यज्ञम्भि प्रयुङ्के यज्ञेयेतिं मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनसा पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति सर्रस्वत्यै पूष्णेंऽग्नये स्वाहेत्यांह वाग्वै सर्रस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या यज्ञम्प्र युंङ्के आपो देवीबृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांह या वै वर्ष्यास्ताः [11]

आपो देवीर्बृह्तीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या आपोऽशांन्ता इमल्लोंकमा गंच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा एवेनां लोकायं शमयति तस्मांच्छान्ता इमल्लोंकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिंख्यमित्यांहान्तरिंख्ये हि यज्ञो बृह्स्पतिंनीं ह्विषां वृधातु [12]

इत्यांहु ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मै यज्ञमवं रुन्द्वे यद्भ्याद्विधेरितिं यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति प्रजापंतिर्य्ज्ञमंसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांङुध्स प्र यजुरब्रीनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्द्यदगुदयंच्छ्त्तदौंद्रह्णस्यौंद्रहण्त्वमृचा [13] जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्म जुहोति युज्ञस्योद्यंत्यै द्वादंश वाथ्सब्न्धान्युदंयच्छुन्नित्यांहुस्तस्म दीख्ययन्ति सा वा पुषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयुर्चा दीख्ययंति वाचैवैन सर्वया दीख्ययति विश्वं देवस्यं नेतुरित्यांह सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सख्यम् [14]

इत्यांह पितृदेवत्यैंतेन विश्वे राय इंषुध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येंतेन द्युम्नं वृणीत पुष्यस् इत्यांह पौष्ण्येतेन सा वा पुषर्क्सवदेवत्यां यदेतयुर्चा दीख्ययंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदींख्ययति सप्ताख्यंरम्प्रथमम्पदमृष्टाख्यंराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाख्यंरा तेनं [15]

गायत्री यदेकांदशाख्यरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाख्यरा तेन् जगंती सा वा एषक्सर्वाणि छन्दा रेसि यदेतय्चां दीख्ययंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिदींख्ययति सप्ताख्यंरम्प्रथमम्पद र सप्तपंदा शक्वरी पृशवः शक्वरी पृशूनेवावं रुन्द्व एकंस्मादख्यरादनांप्तम्प्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांप्तन्तन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्य न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा अस्ंजत प्रजाना सृष्ट्यां॥ [16]

रुन्यु एष तस्माँच्छर्मयी यूपुस्तृतीयम्मिथुनृत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचेत्वारि श्राच॥ ३॥

ऋक्सामे वै देवेभ्यों यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं कृत्वापुक्रम्यांतिष्ठतान्तें ऽमन्यन्त यं वा इमे उंपाव्थ्स्यंतः स इदं भंविष्यतीति ते उपांमत्रयन्त ते अहोरात्रयों महिमानं मपिन्धायं देवानुपावर्तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुकं कृष्णाजिनस्यैष साम्नो यत्कृष्णमृक्सामयोः शिल्पे स्थ इत्याहर्क्सामे एवावं रुन्ध एषः [17]

वा अह्रो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवेनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्छे कृष्णाजिनेनं दीख्ययति ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम्ब्रह्मणैवैनं दीख्ययतीमान्धिय शिख्यंमाणस्य देवेत्यांह यथायजुरेवेतद्रभी वा एष यद्दींख्यित उल्बं वासः प्रोण्ते तस्मात् [18] गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य क्रयादपींण्वीत

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौँण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादंपोण्वीत गर्भाः प्रजानाम् परापातुंकाः स्युः ऋीते सोमेऽपौण्ति जायंत एव तदथो यथा वसीया सम्प्रत्यपोणीते ताहगेव तदि रिरसः सुवृगः लोकय्यँन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिष्यत् ते शरा अभवऋग्वै शरा यच्छंरमयी [19]

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्द्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्ध्वं प्रथमः प्रश्नः

शर्त्वबँजो वै श्राः ख्युत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृं व्यो यच्छंरमयी मेखंला भवंति वजेंणेव साख्यात्ख्युधम्भ्रातृं व्यम्मध्यत हते त्रिवृद्धं वित त्रिवृद्धं प्राणिश्चिवृतं मेव प्राणम्मंध्यतो यजंमान दधाति पृथ्वी भंवति रज्जूना व्यांवृत्त्ये मेखंलया यजंमानन्दीख्ययति योक्रेण पत्नीम्मिथुनत्वायं [21] यज्ञो दिख्यंणाम्भ्यंध्यायत्ताः समंभवत्तदिन्द्रोंऽचाय्थ्योऽमन्यो वा इतो जंनिष्यते स इदम्भविष्यतीति ताम्प्राविश्वत्तस्या इन्द्रं पृवाजांयत् सोऽमन्यत् यो वे मदितोऽपंरो जनिष्यते स इदम्भविष्यतीति तस्यां अनुमृश्य योनिमाच्छिन्थ्या

ता हस्ते न्यंबेष्टयत् ताम्मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्रंस्य योनिरिस् मा मां हिश्सीरितिं

कृष्णविषाणाम्प्र यंच्छति सयोनिमेव यज्ञं करोति

सयोनिन्दिख्यणार् सयोनिमिन्द्रर् सयोनित्वायं कृष्ये त्वां

सूतवंशाभवृत्तथ्सूतवंशायै जन्मं [22]

वै पुरुषस्य नाभ्यै मेध्यंमवाचीनंममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यंति

मेध्यं चैवास्यामेध्यं च व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रम्प्राहर्थ्स

त्रेधा व्यंभव्थस्फास्तृतीय् रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् [20]

यैंऽन्तःशुरा अशींर्यन्त ते शुरा अंभवन्तच्छुराणा ५

सुस्याया इत्यांह् तस्मांदकृष्टपुच्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पुलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्यांह् तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन [23]

कृष्ट्रयेतं पामन्म्भावंकाः प्रजाः स्युर्यथ्रमयेत नग्नम्भावंकाः कृष्णविषाणयां कण्ड्रयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दिख्यंणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दिख्यंणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानाम्परापातंका स्यान्नीतासु दिख्यंणासु चात्वांले कृष्णविषाणाम्प्रास्यंति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांल्य्योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्यं सयोनित्वायं॥ [24]

भुञ्जतेऽयञ्छिंन्द्याद्रुन्धेऽग्निरांह देव इयंदेवतांम्य आ त्रयंस्त्रिश्शच॥४॥

वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविष्ट्र वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूणंवे या वीणायाय्यँदींख्यितदण्डम्प्रयच्छेति वाचेमेवावं रुन्द्र औदुंम्बरो भवत्यूग्वी उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्द्रे मुखेन सम्मितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मुख्त ऊर्जा भुं अते [25]

क्रीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डम्प्र यंच्छति मैत्रावरुणो हि पुरस्तांदृत्विग्भ्यो वाचं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने प्रति ष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञम्मनसेत्यांह मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोरन्तरिख्यादित्यांहान्तरिख्ये हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् [26]

वाव यः पर्वते स यज्ञस्तमेव साख्यादा रंभते मुष्टी कंरोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीं ख्यिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुंपा श्वांह देवेभ्यं एवैन्म्प्राह् त्रिरुंचेरुभयेंभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राह् न पुरा नख्यंत्रेभ्यो वाचं वि सृंजेद्यत्पुरा नख्यंत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छंन्द्यात् [27]

उदितेषु नख्यंत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजिति यज्ञवंतो वै दींख्यितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजिति यदिं विसृजेद्वैष्ण्वीमृचमन् ब्र्याद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञश्सं तनोति दैवीन्धियंम्मनामह् इत्याह यज्ञमेव तन्म्रंदयित सुपारा नो असद्वश् इत्याह व्युष्टिमेवावं रुन्द्वे [28]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यं दीख्यितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हिवर्वे दींख्यितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यज्ञ जुंहुयाद्यंज्ञपुरुर्न्तिरयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज इत्यांह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्स्तेष्वेव प्रोख्यं जुहोति तन्नेवं हुतं नेवाहुंतः स्वपन्तं वै दींख्यितः रख्याः सि जिघाः सन्त्यग्निः [29]

खलु वै रंख्योहाग्ने त्व॰ सु जांगृहि वय॰ सु मंन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रख्यंसामपंहत्या अव्रत्यमिव वा एष कंरोति यो दींख्यितः स्वपिति त्वमंग्ने व्रत्पा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां व्रतपंतिः स एवैनं व्रतमालंम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः [30]

ह्यंष सन्मर्त्यंषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्तेऽप् वै दींख्यिताथ्सुंषुपुषं इन्द्रियं देवताः कामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रन्नित्यांहेन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नंयित यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव प्रशून्भि दीख्वंत तावंन्तोऽस्य प्रश्वंः स्यू रास्वेयंत् [31] सोमा भूयों भरेत्याहापंरिमितानेव पृशूनवं रुन्द्धे चन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवेनाः प्रतिं गृह्णाति वायवें त्वा वर्रुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दिख्यंणा गमयेदा देवतांभ्यो वृश्च्येत यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दिख्यंणा गमयित न देवतांभ्य आ [32]

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह् यद्वो मेध्यं यज्ञियः सदेवं तद्वो मार्व क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिन्नं तन्तुंम्पृथिव्या अनुं गेष्मित्यांह् सेतुंमेव कृत्वात्येति॥ [33]

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यनूयाजवृद्यजमानोऽनुं पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥५॥

देवा वै देवयजंनमध्यवसाय दिशो न प्राजांनन्तेऽ इं न्योंन्यमुपांधावन्त्वया प्र जांनाम् त्वयेति तेऽदित्या इं समंध्रियन्त त्वया प्र जांनामेति साब्रंबीद्वरं वृणे मत्प्रांयणा एव वो यज्ञा मदुंदयना असन्निति तस्मांदादित्यः प्रांयणीयों यज्ञानांमादित्य उंदयनीयः पश्चं देवतां यजित पश्च दिशों दिशाम्प्रज्ञांत्ये [34]

अथो पश्चांख्यरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पथ्यार्थ स्वस्तिमयज्ञन्प्राचीमेव तया दिशम्प्राजानन्नग्निना दिख्यणा सोमेन प्रतीची सिवृत्रोदीं चीमदित्योध्वाम्पथ्या स्वस्ति यंजित प्राचीं मेव तया दिशम्प्र जानाति पथ्या स्वस्तिमिष्ट्वाग्रीषोमौ यजित चख्यंषी वा एते यज्ञस्य यद्ग्रीषोमौ ताभ्यां मेवानं पश्यित [35]
अग्रीषोमौ विष्ट्वा संवितारं यजित सिवृत्रं सूत एवानं

पश्यित सिवतारंभिष्ट्वादितिं यजतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रतिष्ठायानुं पश्यत्यदितिमिष्ट्वा मांरुतीमृचमन्वाह मुरुतो वे देवानाविँशों देवविशं खलु वे कल्पमानम्मनुष्यिवश-मनुं कल्पते यन्मारुतीमृचंमन्वाहं विशां कृत्यैं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजम्प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत् [36] अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वे प्रयाजा अमी अनूयाजाः

सैव सा यज्ञस्य संतंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानेन्तिरयादात्मानेमन्तिरियाद्यदंनूयाजानेन् खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदन् यज्ञः परां भवति यज्ञम्पराभवन्तं यजमानोऽनुं [37]

परां भवति प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यंम्प्रयाजवंदन् नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न युज्ञः पंराभवंति न यजमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उंदयनीयंम्भि निर्वपित सैव सा यज्ञस्य संतंतिर्याः प्रायणीयंस्य याज्यां यत्ता उंदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्परांङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रायणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उंदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति॥ [38]

निष्क्रींणीप्व दिख्यंणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धुर्वेभ्यों बृहुतंयाः पिङ्गाख्य्या दशं च॥६॥

कृद्रश्च वै सुंपूर्णी चांत्मरूपयोरस्पर्धता स् सा कृद्रः सुंपूर्णीमं जयत्सा ब्रंवीतृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कृद्रूरसौ सुंपूर्णी छन्दा सीपर्णेयाः साब्रंवीद्समै वै पितरौं पुत्रान्विंभृतस्तृतीयंस्यामितो दिवि सोमस्तमा हंर् तेनात्मानं निष्क्रीणीष्व [39]

तपंसा चार्गच्छत्तस्मांत्रिष्टभां लोके माध्यंदिने सर्वने दिख्यंणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप् इत्यांहुर्यः स्वं ददातीतिं गायत्र्यदंपत्चतुंरख्यरा सत्यंजया ज्योतिंषा तमस्या अजाभ्यंरुन्द्ध तद्जायां अजत्वर सा सोमं चाहंरच्वारिं चाख्यरांणि साष्टाख्यंरा समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति [41]

कस्मांथ्यत्याद्गांयत्री किनेष्ठा छन्दंसार स्ती यंज्ञमुखम्परीयायेति यदेवादः सोममाहंरत्तस्मांद्यज्ञमुखम्पर्येत् तस्मात्तेज्ञस्विनीतमा पद्भां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुख्नेनेक्य्यँन्मुखेन समगृह्णात्तदंधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मात्तृतीयसवन ऋंजी्षम्भि षुण्वन्ति धीतिमेव हि मन्यंन्ते [42]

आशिरमवं नयति सशुऋत्वायाथो सम्भंरत्येवैन्तर सोमंमाह्रियमाणं गन्धवी विश्वावंसुः पर्यमुष्णात्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मात्तिस्रो रात्रीः कीतः सोमो वसित ते देवा अंब्रुवन्थ्स्रीकामा वै गन्धवीः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच् स्त्रियमेकंहायनीं कृत्वा तया निरंक्रीणन्थ्सा रोहिद्रूपं

कृत्वा गंन्धर्वेभ्यः [43]

अपऋम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवन्नपं युष्मदर्ऋमीन्नास्मानुपावर्तते वि ह्वयामहा इति ब्रह्मं गन्धवी अवंदन्नगांयन्देवाः सा देवान्गायंत उपावेर्तत तस्माद्गायंन्तु इ स्त्रियंः कामयन्ते कामुंका एनः स्त्रियों भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिप जन्येषु भवंति तेभ्यं एवं दंदत्युत यद्वहुतंयाः [44]

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवैन सर्वया क्रीणाति तस्मादेकेहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूट्याऽकेर्णयाऽ कांणयाऽश्लोंणयाऽसंप्तशफया क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्चेतयां क्रीणीयादुश्चर्मा यजंमानः स्याद्यत्कृष्णयांनुस्तरंणी स्यात्प्रमायुंको यर्जमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रंघ्नी स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाख्या क्रींणात्येतद्वै सोमंस्य रूपः स्वयैवैनं देवतंया क्रीणाति॥ [45]

सर्तनुर्बिंष्णंव इत्यांह सुमारीहित् ध्यायंति तद्वाचा यर्जमानः स्यात्करोति क्रूरो वेदं॥७॥

तिद्धरंण्यमभवत्तस्मांदन्धो हिरंण्यम्पुनन्ति ब्रह्मवादिनों

वदन्ति कस्मांध्सत्यादेन्स्थिकेन प्रजाः प्रवीयंन्तेऽ-स्थन्वतींर्जायन्त इति यद्धिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मादन्स्थिकेन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वतींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद्धृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तन्रिदं वर्च इत्यांह् सर्तेजसमेवैन् स्तन्म [46]

करोत्यथो सम्भेरत्येवैन्य्यँदबंद्धमवद्घ्याद्गर्भाः प्रजानाम्पराप् स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्टक्यंम्बध्नाति प्रजानाम्प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्योम्क्रयंणी जूरसीत्यांह् यद्धि मनसा जवंते तद्वाचा वदंति धृता मन्सेत्यांह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह [47]

युज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञायैवेनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवतृप्रंसूतामेव वाचमवं रुन्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे युज्ञ र रख्वा रेसि जिघा रसन्त्येष खलु वा अरंख्वोहतः पन्था यो उग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चख्युरारुहम्ग्रेरख्याः कृनीनिकामित्यांह य एवारंख्योहतः पन्थास्त र समारोहित [48]

वाग्वा एषा यथ्सोम्कयंणी चिदंसि म्नासीत्यांह

शास्त्येवैनांमेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिद्सीत्यांह् यद्धि मनंसा चेतयंते तद्घाचा वदिति मनासीत्यांह् यद्धि मनंसाभिगच्छंति तत्करोति धीर्सीत्यांह् यद्धि मनंसा ध्यायंति तद्वाचा [49]

वदंति दिख्वंणासीत्यांह दिख्वंणा ह्यंषा यज्ञियासीत्यांह यज्ञियांमेवेनां करोति ख्वित्रियासीत्यांह ख्वित्रिया ह्यंषादितिरस्युभ्यतंःशीर्ष्णीत्यांह यदेवादित्यः प्रांयणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयस्तस्मदिवमांह यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्यंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यज्ञंमानः स्यात् [50]

यत्केणगृहीता वात्रंघ्री स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पृदि बंध्रात्वित्याह मित्रो वे शिवो देवानान्तेनैवेनाम्पृदि बंध्राति पूषाध्वनः पात्वित्याहेयं वे पूषेमामेवास्यां अधिपामंकस्समंष्ट्या इन्द्रायाध्यंख्यायेत्याहेन्द्रमेवास्या अध्यंख्यं करोति [51]

अनुं त्वा माता मन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्येषा देवः सोम् इन्द्रांय सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्पराँच्येव सोम्कयंणीयाद्रुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै कूरः [52]

देवानान्तमेवास्ये प्रस्तां इधात्यावृत्त्ये क्रूरमिंव वा एतत्करोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं प्थेत्यां ह शान्त्यें वाचा वा एष वि कीणीते यः सोमक्रयंण्या स्वस्ति सोमंसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्मंवति य एवं वेदं॥ [53]

मृहिमान् क्ष्याहापहत्या अध्वर्युधीयते चतुर्विH १ शतिश्च॥ 8॥

षद्वान्यनु नि ऋांमित षड्हं वाङ्गातिं वदत्युत संवथ्मरस्यायने यावंत्येव वाक्तामवं रुन्द्धे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वंशी पृशवः शक्वंशी पृशूनेवावं रुन्द्धे सप्त ग्राम्याः पृशवंः सप्तारण्याः सप्त छन्दा रस्युभयस्यावं रुद्धे वस्त्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम् [54]

व्याचंष्ट्रे बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मै पुशूनवं रुन्द्धे रुद्रो वसुंभिरा चिकेत्वित्याहावृत्त्यै पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघर्मि देवयजन इत्यांह पृथिव्या ह्यंष मूर्धा यद्दंवयजंनमिडांयाः पद इत्याहेडांयै ह्यंतत्पदं यथ्सोम्ऋयंण्यै घृतवंति स्वाहाँ [55]

इत्यांह् यदेवास्ये पदाद्धृतमपींड्यत् तस्मांदेवमांह् यदंध्वर्युरंनुग्नावाहंतिं जुहुयादन्भींऽध्वर्युः स्याद्रख्वा १सि यज्ञ १ हेन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्भींऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ १ रख्वा १सि प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञ १ रख्वा १सि जिघा १सन्ति परितिखित १ रख्यः परितिखिता अरांतय इत्यांह रख्वंसामपंहत्यै [56]

ड्दम्ह र रख्यंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यों उस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि तयोरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पृशवो वै सोमुक्तयंण्ये पृदय्यां वत्त्मूत र सं वंपित पृश्नेवावं रुन्द्वेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानमेवाध्वर्युः [57]

पृशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र यंच्छिति यर्जमान एव रियन्दंधाति तोते राय इति पित्निया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथां गृहेषुं निधत्ते ताहगेव तत्त्वष्टींमती ते सप्येत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना र् रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवपेदस्मिल्लोंके पंशुमान्थ्रस्याद्यदांहवनीयेऽमुष्मिल्लोंके पंशुमान्थ्रस्यादुभयोरुपं वपत्युभयोरेवैनंल्लोंकयोः पशुमन्तं करोति॥ [58]

इतंरम्पशुमान्थस्याँद्यात्यनंसोथ्सर्गन्तूष्णी १ संविदेवृत्यंद्वे त्रयंस्त्रि १शच॥९॥

ब्रह्मवादिनों वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३) इति सोमो वा ओषंधीना राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रिस्तिमेवास्य तद्यद्विचिनुयाद्यथास्यौद्भितं निष्विदति तादगेव तद्यन्न विचिनुयाद्यथाख्यन्नापंत्रं विधावंति तादगेव तत्ख्योधुंकोऽध्वर्यः स्यात्ख्योधुंको यजंमानः सोमंविक्रियिन्थ्सोम शोध्येत्येव ब्रूयाद्यदीतंरम् [59]

यदीतंरमुभयेनैव सोमिविक्रियणंमर्पयित तस्माँभ्सोमिविक्रयी ख्वोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंवेशिः सोमक्रयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवावं रुन्धे पशवो हि तृतीय् सवंन्य्यँङ्कामयेतापृशुः स्यादित्यृंख्वतस्तस्यं मिमीत् ख्वं वा अपश्व्यमंपृशुरेव भंवित यं कामयेत पशुमान्थ्स्यांत् [60]

इतिं लोम्तस्तस्यं मिमीतृतद्वै पंशूना र रूप र रूपेणैवासमें पशूनवं रुन्द्धे पशुमान्व भंवत्यपामन्तें क्रीणाति सरंसमेवैनं क्रीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽन्साच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा [61]

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंन्य्यँत्र खलु वा एत शीर्ष्णा हरेन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिंछन्दसूर्चा मिमीतेऽतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा स्मि सर्वेभिरेवेनं छन्दोभिर्मिमीते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसूर्चा मिमीते वर्ष्मेवन समानानां करोत्येकंयेकयोथ्सर्गम् [62]

वर्ष्मैवेन र समानानां करोत्येक्यैकयोध्सर्गम् [62]

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवेनंग्मिमीते तस्मान्नानांवीय
अङ्गलेयः सर्वां स्वङ्गुष्ठमुप् नि गृह्णाति तस्मांध्समावंद्वीर्योऽन्याभि
अनु सं चंरति यध्यह सर्वांभिर्मिमीत सङ्क्षिष्टा अङ्गलेयो
जायेरन्नेक्यैकयोध्सर्गम्मिमीते तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च
कृत्वो यज्ञंषा मिमीते पश्चांख्यरा पृङ्किः पाङ्को यज्ञो

युज्ञमेवावं रुन्द्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम् [63]

दश सम्पंद्यन्ते दशाँख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्वे यद्यजुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्द्वे यत्तृष्णीम्भविष्यद्यद्वै तावानेव सोमः स्याद्यावंन्तम्मिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यांनाम्प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यांनेवान्वाभंजित वाससोपं नहाति सर्वदेव्त्यं वै [64]

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयित पृशवो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनं श्रन्थति व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तंम्प्राणा न जंहति॥ [65]

सशुंकमेव रुन्य इति येन हिरंण्येन स्वान चतुंश्चत्वारि शच।10॥

यत्कलयां ते शफनं ते क्रीणानीति पणेतागोंअर्ध्र सोमं कुर्यादगोंअर्ध् यजंमानमगोंअर्धमध्वर्युङ्गोस्तु मंहिमानं नावं तिरेद्रवां ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्रोअर्धमेव सोमं करोतिं गोअर्धं यजंमानं गोअर्धमध्वर्युन्न गोर्महिमानमवं तिरत्यजयां क्रीणाति सतंपसमेवेनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सश्चंक्रमेव [66]

पुनं क्रीणाति धेन्वा क्रीणाति साशिरमेवैनं क्रीणात्यृष्भेणं क्रीणाति सेन्द्रंमेवैनं क्रीणात्यन्डुहाँ क्रीणाति विहुर्वा अंनुङ्गान् विहुर्नेव विहुर्वे युज्ञस्यं क्रीणाति मिथुनाभ्यां क्रीणाति मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेवत्यं वे वासः सर्वाभ्य पुवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दश् सम्पंद्यन्ते दशांख्यरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्द्धे [67]

तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वर्ण इत्याह पृश्भ्यं पृव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनांव्रस्काय गच्छंति श्रियम्प्र पृश्नांप्रोति य पृवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन् हिरंण्येन सोम्मकीणन्तदंभीषहा पुन्रादंदत् को हि तेजंसा विक्रेष्यत् इति येन् हिरंण्येन [68]

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं पुवातमन्धंतेऽस्मे ज्योतिः सोमविक्रियिणि तम् इत्याह ज्योतिरेव यजंमाने दधाति तमंसा सोमविक्रियणंमर्पयति यदनुंपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्रशूकास्ता समार्थं सूर्पाः स्युंरिदम्ह स्पर्पाणां दन्द्रशूकांनां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्दशूकास्ता समार्थं सूर्पा भंवन्ति तमंसा सोमविक्रियणं विध्यति स्वानं

[69]

भ्राजेत्यांहैते वा अमुष्मिं ह्याँके सोमंमरख्यन्तेभ्योऽधि सोममाहं रन् यदेतेभ्यः सोम् ऋयंणान्नानं दिशेदकीं तोऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतेंऽमुष्मिं ह्याँके सोम रख्येयुर्यदेतेभ्यः सोम् ऋयंणाननु दिशतिं की तो उस्य सोमों भवत्ये ते उस्यामुष्मिं ह्याँवे सोम रख्यन्ति॥ [70]

अन्वारभ्योथ्सर्वाभिरेव सूर्यं भूताना् होति यदाहुस्सप्तवि श्रातिश्व॥11॥

वारुणो वै कीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा इत्याह शान्त्या इन्द्रस्योरुमा विश दिख्यणमित्याह देवा वै यश् सोममक्रीणन्तमिन्द्रस्योरौ दिख्यण आसांदयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मांदेवमाहोदायंषा स्वायुषेत्यांह देवतां एवान्वारभ्योत् [71]

तिष्ठत्युर्वन्तिरिख्यमन्विहीत्यांहान्तिरिख्यदेवत्यो ई ह्यंतरिह् सोमोऽदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतिद्व वा एनमेतदर्धयित् यद्वांरुण सन्तम्मैत्रं करोतिं वारुण्यर्चा सांदयित् स्वयैवैनं देवतंया समर्धयित् वासंसा पूर्यानंह्यति सर्वदेवत्यं व वासः सर्वाभिरेव [72] पुनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रख्यंसामपंहत्यै वनेषु व्यन्तिरंख्यं ततानत्यांह् वनेषु हि व्यन्तिरंख्यं ततान वाज्मर्विध्वत्यांह् वाज् इ ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह् पयो ह्यं च्रियास्वत्यांह् पयो ह्यं च्रियास्वत्यांह् पयो ह्यं च्रियास्वत्यांह् पयो ह्यं च्रियास्व ह्यं कर्वां कर्वां च्रियास्व ह्यं च्रियास्य ह्यं च्रियास्व ह्यं च्रियस्व ह्यं च्रियस्व ह्यं च्यं च्रियसंव ह्यं च्रियसंव ह्यं च्रियसंव ह्यं च्रियसंव ह

विख्वंग्निमित्यांह् वर्रणो हि विख्वंग्निन्दिवि सूर्यम् [73] इत्यांह दिवि हि सूर्यक् सोममद्रावित्यांह् ग्रावांणो वा अद्रयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजंते तस्मादेवमाहोदु त्यं जातवेदस्मिति सौर्यर्चा कृष्णाजिनम्प्रत्यानंह्यति रख्यंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भवस्पत् इत्यांह भूतानाक् हि [74]

पुष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह् विश्वांनि ह्ये ३ षोऽभि धामानि प्रच्यवंते मा त्वां परिपूरी विद्वित्यांह् यदेवादः सोमंमाह्रियमाणं गन्धवी विश्वावंसुः पूर्यमुंष्णात्तरमादेवमाहापंरिमोषाय यजंमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत् यजंमानस्यैवेष यज्ञस्यांन्वारम्भोऽनंवछित्त्यै वरुंणो वा एष यजंमानम्भ्यैति यत् [75]

ऋीतः सोम् उपंनद्धो नमों मित्रस्य वर्रुणस्य

चर्ख्यंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावेष मेधायात्मानंमारभ्यं चरित यो दींख्यितो यदंग्रीषोमीयंम्पशुमालभेत आत्मिनिष्क्रयंण एवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यंम्पुरुषिनष्क्रयंण इव् ह्यथो खल्वांहुरग्नीषोमाभ्यावाँ इन्द्रों वृत्रमंहित्निति यदंग्नीषोमीयंम्पशुमालभेते वार्त्रघ्न एवास्य स तस्माह्यश्यवाँरुण्य परि चरित स्वयैवैनं देवतंया परि चरित॥ [76]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषारं सुवर्गय्यँद्वा अनीशानः पुरोहंविषि तेभ्यस्सोत्तंरवेदिर्वृद्धन्देवस्याश्चिष् शिरो वा एकांदश॥11॥ यदुभावित्यांह देवानांय्यँज्ञो देवेभ्यो न रथांय यज्ञंमानाय पुरस्तांदर्वाचीन्नवंपश्चाशत्॥59॥ यदुभौ दुह एवेनाम्॥ हरिः ओम्॥

श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/